

Betragtning ved Bedømmelsen af hans Politik og hans Personlighed.

Jeg skal derefter vende mig til Udenrigsministerens og Statsministerens Betragtninger over de slesvigske Dokumenter. Her sagde den højtærede Statsminister, at han oprindeligt i Foraaret havde ønsket deres Offentliggørelse, men det var, da han ikke kendte dem, den Gang kendte han kun en ringe Del deraf og troede, de kunde offentliggøres, man da han saa dem, opdagede han, at det lod sig ikke gøre. Ja, det er Forfatteren af „Under Junigrundloven“, som siger dette, den Mand, som gennem et anerkendt historisk Værk har behandlet alle de diplomatiske Aktstykker, som har været tilgængelige for ham i Udenrigsministeriet vedrørende den danske politiske, udenrigspolitiske Historie, som altså ved, hvad diplomatiske Aktstykker er, som selvfølgelig ved, hvad det er for Arter af Aktstykker, der forelægger og kunde foreligge i Udenrigsministeriet. Han udtaler, at han i Foraaret troede, man kunde offentliggøre dem, men da han saa dem, opdagede han, at de ikke kunde offentliggøres. Dette Standpunkt kunde han kun forsvare, hvis han sagde, at han i disse Aktstykker havde fundet noget, som var farligt, men han siger udtrykkelig, at der staar intet i dem ud over det, vi har set i de øvrige Dokumenter, intet nyt, i alt Fald intet væsentligt nyt, erklærer han. Jeg tillader mig derfor at sige til den højtærede Statsminister, at den Forklaring kan hans historiske Autoritet ikke bære. Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at en Del af disse Aktstykker kendte han til Bunds, nemlig alle dem, som hans eget Ministerium havde udfærdiget, alle de diplomatiske Aktstykker, han selv og hans Udenrigsminister havde sendt til Udlandet, og alle dem, der var kommet ind fra Gesandterne om den Politik, han førte. Dem kendte han alle, da han i Foraaret erklærede, at han ønskede dem offentliggjort, her kan ikke foreligge noget nyt for ham, som forandrer hans Stilling. Derfor maa jeg gaa ud fra, at det i alt Fald maa være ganske givet, at hele den Politik, som hans Ministerium har ført, kan han ikke have det mindste imod at offentliggøre Aktstykker for Aktstykker. Hvis vi kan komme saa vidt,

at den højtærede Statsminister vil erkende dette, skal jeg tilføje, at det synes mig ogsaa, at der ikke skal være den fjerneste Indvending imod Offentliggørelse af hvert eneste Aktstykke fra vor Side. Endelig ved den højtærede Statsminister, at man, hvis de, som jeg sagde først, indeholder enkelte Ting, som man mener ikke at have Lov at disponere over, fordi det er fremmede Statsmænds Udtalelser, vel kan blive enige om at udelade disse. Men den højtærede Statsminister kan ikke staa paa det Standpunkt, at Aktstykkerne ikke skal offentliggøres. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at nu var det ham, som blev mistænkeliggjort, nu sagde man rundt omkring: Ja, det er Harald Scavenius, som har noget at skjule fra sin Tid. Hvis saadant siges, er det Følgen af den Fremgangsmaade, hans Parti anvendte overfor Forgængere, det er Tilbageslag saaledes som det saa ofte indtræffer. Den højtærede Udenrigsminister fortalte, hvor mange Aktstykker der var offentliggjort, og han nævnte, hvor mange der var i det hele. Den højtærede Minister sagde, at den offentliggjorte Samling var usammenhængende og ufuldstændig. Ja men naar det er Tilfældet, er der jo dobbelt Grund til at skaffe en sammenhængende og fuldstændig Fremstilling. Saa helt usammenhængende og ufuldstændig kan den offentliggjorte Samling nu ikke være, naar den indeholder alt væsentligt, der er foretaget, naar den højtærede Statsminister udtrykkelig siger, at der intet væsentligt nyt findes.

Til den højtærede Udenrigsminister maa jeg endnu gennem de trykte Ord, der kommer til at staa i Rigsdagstidende, sige, at Internationaliseringsperioden er aldeles ikke meddelt Offentligheden, end ikke ved et ufuldstændigt og usammenhængende Uddrag af Aktstykkerne. De er heller ikke meddelt Rigsdagen, end ikke meddelt det sønderjydske Udvalg. Det sønderjydske Udvalg kender kun Indledningen og Resultatet, men hele Forløbet af denne Aktion, hvad den egentlig drejede sig om, hvad der foregik dernede, hvorledes det bedømtes, derom ved Rigsdagen intet, ja end ikke det sønderjydske Udvalg noget som helst. Og saa derfor er en Offentliggørelse nødvendig. Naar den højtærede Udenrigsminister sagde,